

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecător

judecători

Valentina Clevadî

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Todos Petru prin intermediul reprezentantului, avocatul Chisilița Corneliu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Todos Petru împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriană „Air Moldova” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Todos Petru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2015, Todos Petru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și penalității.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 29 aprilie 2011 prin intermediul SRL „Holiday Service” a cumpărat bilete de avion pentru cursele Chișinău – Milan – Chișinău și Milan – Paris – Rennes – Paris – Florence pentru 12 persoane, grup de lucru al programului „Tempus”, participanți la conferința internațională din Rennes, Franța.

Menționează că, plecarea din Chișinău spre Milan era preconizată la 05 iunie 2011, ora 12.00, transportator fiind Compania Aeriană „Air Moldova”.

Din motive necunoscute zborul a întârziat cu 2 ore și nu i s-a explicat motivele reținerii. Din cauza întârzierii și neexecutării obligațiilor contractuale, grupul de

lucru a sosit în Aeroportul din Milan Italia cu întârziere, fiindu-le refuzată ambarcarea la zborul Paris, Franța.

În momentul înregistrării pentru zborul Milan-Paris, Alitalia SPA-AZ 7352 au fost anunțați că biletele de călătorie conform rezervării pe care o dețineau sunt anulate de Compania italiană „Alitalia” fără compensarea cheltuielilor, fiind anulate biletele de călătorie pentru rutele Renne-Paris, Paris-Florence.

Aceste circumstanțe au determinat căutarea altor soluții pentru deplasare la destinația finală cu schimbarea itinerarului și suportarea unor cheltuieli nepreconizate în sumă de 7903, 28 euro.

Deoarece, la 05 iunie 2011 nu erau disponibile bilete de avion la alte rute spre Paris, s-au deplasat la Gara Feroviară din Milan pentru a lua trenul, însă nu erau bilete în vânzare.

Prin urmare, au fost nevoiți să cumpere bilete de avion pentru următoarea cursă spre Paris din 06 iunie 2011, zbor 2787 achitând suma de 2365, 88 euro, inclusiv cazarea la hotel 570 euro și pentru deplasarea cu taxiul de la hotel la aeroport 220 euro.

La fel, pentru deplasarea din Paris spre Rennes au închiriat un microbuz la prețul de 1293 euro.

Din cauza anulării zborului din 08 iunie 2011 de către Compania aeriană „Alitalia”, la întoarcere au călătorit cu trenul costul biletelor fiind de 738 euro pentru 12 persoane.

Dat fiind că, nu erau bilete spre Florența, de la Paris au luat avionul spre Milan achitând suma de 1912, 4 euro. De la Milan spre Florența au călătorit cu trenul interurban costul biletelor fiind de 636 euro. Din aerogara Milan spre gara feroviară Milan au luat trenul urban costul total al biletelor fiind de 84 euro.

Indică reclamantul că, în calitate de conducător al grupului de lucru și responsabil pentru organizare și partea financiară a călătoriei a suportat toate aceste cheltuieli.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă s-a adresat către ÎS CA „Air Moldova” solicitând compensarea cheltuielilor, însă a primit refuz, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

Astfel, menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 mai 2013 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul său suma de 7903, 28 euro cu titlu de prejudiciu material, 10000 lei cheltuieli pentru asistență juridică și 1000 lei taxa de stat. S-a încasat în mod solidar de la ÎS CA „Air Moldova” și SRL „Holiday Service” în beneficiul său suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2013, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2014, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15

mai 2013 fiind exclusă încasarea solidară a prejudiciului moral și de la SRL „Holiday Service”, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

La 24 februarie 2014 prin intermediul executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie hotărârea judecătorească a fost executată.

Susține că, de la 15 septembrie 2011 și până la achitarea datoriei - 24 februarie 2014 a trecut o perioadă de 874 zile pentru care urmează să fie calculată dobânda de întârziere ce constituie 1861,1 euro.

De asemenea, ÎS CA „Air Moldova” fiind prestator de servicii, conform art. 27 al Legii privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13 martie 2013, urmează să achite consumatorului pentru fiecare zi (oră dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului, ceia ce constituie 12483, 6 lei.

Solicită reclamantul, încasarea de la Întreprinderea de Stat Compania Aeriană „Air Moldova” în beneficiul său dobânda de întârziere în mărime de 1861, 1 euro, penalitatea în mărime de 12283, 6 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 aprilie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Todos Petru împotriva ÎS CA „Air Moldova” în partea încasării dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată, iar în partea încasării penalității, ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Todos Petru a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2016 s-a admis apelul declarat de Todos Petru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 aprilie 2016 în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul lui Todos Petru dobânda de întârziere calculată pentru perioada 08 octombrie 2013 - 24 februarie 2014 în sumă de 253, 98 euro conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii. În rest, hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 aprilie 2016 a fost menținută.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, s-au admis recursurile declarate de Todos Petru și ÎS CA „Air Moldova”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Todos Petru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 aprilie 2016.

La 23 martie 2017, Todos Petru prin intermediul reprezentantului, avocatul Chisilița Corneliu, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei

instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o lipsită de suport normativ și faptic, precum și rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare.

Sub un alt aspect menționează că, decizia instanței de apel este una nemotivată, nefiind dezbătute toate argumentele expuse în cererea de apel.

Criticând soluția instanțelor de judecată, recurentul cu referire la pct. 6 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24.12.2010, arată că, dreptul la dobândă conform legii este prevăzut în cazul contractului de transport și urmează a fi încasat de la data punerii debitorului în întârziere.

În privința penalității solicitate, afirmă că, ÎS CA „Air Moldova” fiind prestator de servicii, conform art. 27 al Legii privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13 martie 2013, urmează să achite consumatorului pentru fiecare zi (oră dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului.

Referitor la termenul declarării recursului, completul reține că, materialele dosarului nu atestă cu certitudine data primirii de către recurent a deciziei integrale, iar în astfel de circumstanțe recursul declarat la 23.03.2017 se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Todos Petru prin intermediul reprezentantului, avocatul Chisilița Corneliu, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane

care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Todos Petru, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Todos Petru prin intermediul reprezentantului, avocatul Chisilița Corneliu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Todos Petru prin intermediul reprezentantului, avocatul Chisilița Corneliu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Mariana Pitic

Nicolae Craiu